

Иван Вазов
Селска черкова

Всред село ми се издига
бяла черкова висока,
там кандилце едно мига,
влада тишина дълбока.

Но по празници големи
тя все буди, съживява
и клепалото не дреме:
всички люде призовава.

Да се сбират, да се молят
гологлави и смирени,
и свещеник пред престолът
пее господу хваленье.

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4771>]